

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. évi május hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2012. évi február hó 22. napján kihirdetett 4.B.395/2011/29. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 9 000 (kilencezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott új lakcíme ... szám.

#### I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védője jelentettek be a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést. Az ügyész tudomásul vette a határozatot.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a jogorvoslatokat alaptalannak tartva a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéltábla a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakat. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást. Körültekintő vizsgálat alá vette a vádlott eltérő vallomásait, a bűncselekményt hárító védekezését. Mindenre kiterjedően kihallgatta a közvetett tanúkat, valamint az eseménysort közvetlenül észlelő gondnokság alatt álló tanút, továbbá meghallgatta dr. Szabó István és dr. Kozma Mihály igazságügyi orvosszakértőket. A szakértők tárgyaláson adott nyilatkozatát, továbbá írásbeli szakvéleményét összevetette a tanúvallomásának a cselekmény bekövetkezésével kapcsolatos részével, valamint a vádlott balesetre hivatkozó védekezésével. Az elsőfokú bíróság ez alapján zárta ki az önkezdű sérülés okozást, továbbá az úgynevezett „belehaladásos” keletkezési módot és fogadta el a tanú vallomását a bűncselekmény keletkezési mechanizmusával kapcsolatban. A törvényszék a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve helyezkedett arra az álláspontra, hogy a fatális eredménnyel járó, a sértett jobb combját érő és a combverő-eret sértő, szúrt sérülést a vádlott szándékos magatartásával okozta.

A tényállás mindenben megalapozott és a Be. 351. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban irányadó. Az előzményi adatok kapcsán csupán annyi jegyzendő meg, hogy az összbüntetési ítéletben a büntetés megállapításra kerül és azt nem kiszabja a bíróság.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a bűnösségére és az elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is az anyagi jogi törvénynek megfelel.

A törvényszék feltárta a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket. E körben csupán annyi helyesbítés szükséges, hogy a kiskorú gyermekek a bűncselekmény elkövetésekor a lakásban tartózkodtak. Abban ugyanis nem lehetett egyértelműen állást foglalni - a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján - hogy a sérülés okozására a „szemük láttára” került sor. A sértetti közrehatás megjelenési formája pedig nem csupán verbális, hanem ezen túl tetteles is volt (elsőfokú ítélet 7. oldal 2. bekezdés).

A vádlott az élettársa sérelmére valósította meg a súlyos kimenetelű, testi épség elleni bűncselekményt, melynek elkövetése után oly mértékű lelketlenséget tanúsított - amikor nem engedte az orvosi segítség hívását - hogy az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által a középértéket meghaladóan kiszabott 6 év börtönbüntetés nem tekinthető eltúlzottnak. Az arányban áll a bűnösségi körülményekkel, a vádlott társadalomra veszélyességének fokával. A bűncselekmény jellegére tekintettel törvényesen került sor a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására, melynek mértékével a másodfokú bíróság egyetért.

Mindezek alapján a vádlottnak és a védőjének a büntetés enyhítését célzó perorvoslata nem vezethetett eredményre.

Az eddig írtakra figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamába, alkalmazva a Btk. 99. §-ának (1) bekezdését.

A nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Végezetül az ítélőtábla rögzítette a vádlott új lakcímét.

Debrecen, 2012. évi május hó 15. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,  
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 4.B.395/2011/29. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2012. évi május hó 15. napján

. Elek Margit sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.